

2. Towarzystwa naukowe, stowarzyszenia twórców i szkoły wyższe mogą zwracać się do Rady w sprawach używania języka polskiego.

Art. 14. 1. Każdy organ, o którym mowa w art. 4, może zasięgnąć opinii Rady w wypadku wystąpienia w toku czynności urzędowych istotnych wątpliwości dotyczących użycia języka polskiego.

2. Producent, importer oraz dystrybutor towaru lub usługi, dla których w języku polskim brak jest odpowiedniej nazwy, może wystąpić z wnioskiem do Rady o udzielenie opinii co do odpowiedniej formy językowej dla oznaczenia tego towaru lub usługi.

Rozdział 4

Przepisy karne

Art. 15. 1. Kto w obrocie prawnym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej stosuje wyłączne nazewnictwo towarów i usług, ofert, reklam, instrukcji obsługi, informacji o właściwościach towarów i usług, warunków gwarancji, faktur, rachunków i pokwitowań, z pominięciem polskiej wersji językowej,

podlega karze grzywny.

2. W razie ukarania za wykroczenia, o których mowa w ust. 1, można orzec nieważność nie wyższą niż 100 000 złotych z przeznaczeniem na Fundusz Promocji Twórczości, ustanowiony na podstawie art. 111 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (Dz.U. Nr 24, poz. 83 i Nr 43, poz. 170 oraz z 1997 r. Nr 43, poz. 272 i Nr 88, poz. 554).

Rozdział 5

Zmiany w przepisach obowiązujących i przepisy końcowe

Art. 16. W ustawie z dnia 26 stycznia 1984 r. — Prawo prasowe (Dz. U. Nr 5, poz. 24, z 1988 r. Nr 41,

poz. 324, z 1989 r. Nr 34, poz. 187, z 1990 r. Nr 29, poz. 173, z 1991 r. Nr 100, poz. 442, z 1996 r. Nr 114, poz. 542 oraz z 1997 r. Nr 88, poz. 554 i Nr 121, poz. 770) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 12 w ust. 1 w pkt 2 kropkę na końcu zastępuje się przecinkiem oraz dodaje pkt 3 w brzmieniu: „3) dbać o poprawność języka i unikać używania wulgaryzmów.”;

2) w art. 25 w ust. 4 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„Jest również obowiązany do dbania o poprawność języka materiałów prasowych oraz przeciwdziałania jego wulgaryzacji.”

Art. 17. W ustawie z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 1993 r. Nr 7, poz. 34, z 1995 r. Nr 66, poz. 335 i Nr 142, poz. 701, z 1996 r. Nr 106, poz. 496 oraz z 1997 r. Nr 88, poz. 554 i Nr 121, poz. 770) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 18 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Nadawcy dbają o poprawność języka swoich programów i przeciwdziałają jego wulgaryzacji.”;

2) w art. 21 w ust. 1 dodaje się pkt 6a w brzmieniu:

„6a) upowszechnianie wiedzy o języku polskim,”.

Art. 18. Traci moc dekret z dnia 30 listopada 1945 r. o języku państwowym i języku urzędowania rządowych i samorządowych władz administracyjnych (Dz. U. Nr 57, poz. 324).

Art. 19. Ustawa wchodzi w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

1000

USTAWA

z dnia 7 października 1999 r.

o zmianie ustawy o funduszu alimentacyjnym.

Art. 1. W ustawie z dnia 18 lipca 1974 r. o funduszu alimentacyjnym (Dz. U. z 1991 r. Nr 45, poz. 200, z 1997 r. Nr 121, poz. 770 i z 1998 r. Nr 106, poz. 668) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Art. 4. 1. Świadczenia z funduszu alimentacyjnego przysługują osobie zamieszkałej w Polsce, dla której alimenty zostały ustalone tytułem egzekucyjnym pochodzącym od sądu, jeżeli egzekucja tych

alimentów okazała się bezskuteczna całkowicie lub częściowo.

2. Świadczenia z funduszu alimentacyjnego przysługują, jeżeli przeciętny miesięczny dochód na osobę w rodzinie uprawnionego, zwany dalej „dochodem”, uzyskany w roku kalendarzowym poprzedzającym okres, o którym mowa w ust. 5, nie przekracza kwoty odpowiadającej 60% przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego przez Prezesa Głównego

- go Urzędu Statystycznego do celów emerytalnych za ten sam rok kalendarzowy, z zastrzeżeniem ust. 6.
3. Świadczenia z funduszu alimentacyjnego przysługują w wysokości alimentów bieżąco ustalanych przez sąd, jednakże nie wyższej niż 30% przeciętnego wynagrodzenia ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego do celów emerytalnych za rok kalendarzowy poprzedzający okres, o którym mowa w ust. 5. Kwoty te zaokrągla się do 10 groszy w górę.
 4. Górną granicę świadczeń wypłacanych z funduszu alimentacyjnego ustala się na okres 12 miesięcy, poczynając od czerwca każdego roku do końca maja następnego roku kalendarzowego.
 5. Świadczenia z funduszu alimentacyjnego przyznaje się na okres 12 miesięcy — od czerwca danego roku do końca maja następnego roku, z zastrzeżeniem art. 7 ust. 2.
 6. Świadczenia z funduszu alimentacyjnego przysługują, chociażby dochód na osobę w rodzinie uprawnionego przekroczył kwotę, o której mowa w ust. 2, jeżeli kwota przekroczenia przypadająca na wszystkich członków rodziny nie równoważy kwoty świadczenia, pod warunkiem że świadczenie przysługiwało w poprzednim okresie.”;
- 2) po art. 4 dodaje się art. 4a w brzmieniu:
- „Art. 4a. 1. Dochód na osobę w rodzinie, o którym mowa w art. 4, ustala się zgodnie z zasadami określonymi w ustawie z dnia 1 grudnia 1994 r. o zasiłkach rodzinnych, pielęgnacyjnych i wychowawczych (Dz. U. z 1998 r. Nr 102, poz. 651, Nr 106, poz. 668 i Nr 162, poz. 1118 oraz z 1999 r. Nr 60, poz. 636).
2. Dochód na osobę w rodzinie, od którego zależy prawo do świadczeń z funduszu alimentacyjnego, ustala się na podstawie:
 - 1) oświadczenia o dochodach rodziny uprawnionego do świadczeń,
 - 2) innych oświadczeń i dowodów niezbędnych do ustalenia prawa do świadczenia.
 3. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego określi, w drodze rozporządzenia, wzór wniosku o ustalenie prawa do świadczeń z funduszu alimentacyjnego, wzór oświadczenia o dochodach rodziny oraz wzory innych oświadczeń niezbędnych do ustalenia prawa do świadczeń z funduszu.”;
- 3) w art. 6:
- a) w pkt 1 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) przebywa w placówce zapewniającej całodobową opiekę oraz zaspokajającej niezbędne potrzeby, jeżeli za jej pobyt rodzina nie ponosi odpłatności,”
 - b) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) po osiągnięciu pełnoletności nie kształci się w szkole i nie jest uznana za osobę o znacznym lub umiarkowanym stopniu niepełnosprawności lub nie posiada orzeczenia traktowanego na równi z orzeczeniem o znacznym lub umiarkowanym stopniu niepełnosprawności, chyba że ukończyła 50 lat.”;
- 4) w art. 7 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:
- „2a. Zmiany kwoty świadczeń z funduszu alimentacyjnego na skutek zmiany wysokości alimentów orzeczonej przez sąd dokonuje się, poczynając od miesiąca wpływu tytułu egzekucyjnego do organu egzekucyjnego.”;
- 5) w art. 8 po wyrazach „o których mowa w art. 6” kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje wyrazy „i dokumentów, o których mowa w art. 4a ust. 2.”;
- 6) w art. 10 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Kwoty bezpodstawnie pobranych świadczeń z funduszu alimentacyjnego, ustalone prawomocną decyzją Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, podlegają:
- 1) potrąceniu przez organ rentowy z wypłacanych emerytur i rent,
 - 2) ściągnięciu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji — w pozostałych przypadkach.”;
- 7) w art. 12:
- a) w ust. 2 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Świadczenia z funduszu wypłaca się w kwocie przysługującej w dniu śmierci zobowiązanego do alimentów, nie wyższej od minimalnej renty rodzinnej, określonej przepisami ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Nr 162, poz. 1118 oraz z 1999 r. Nr 38, poz. 360, Nr 70, poz. 774 i Nr 72, poz. 801 i 802), i nie dłużej niż przez okres, w którym byłaby wypłacana renta rodzinna.”,
 - b) w ust. 3 po wyrazie „świadczeń” skreśla się wyrazy „kształci się w szkole albo z powodu innych okoliczności”,
 - c) skreśla się ust. 4;
- 8) w art. 13:
- a) dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1, a po wyrazach „prowadzi się w dalszym ciągu” dodaje się wyrazy „, z zastrzeżeniem ust. 2,”
 - b) dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Egzekucję należności funduszu alimentacyjnego przeciwko osobom otrzymującym świadczenia emerytalne lub rentowe prowadzi Zakład Ubezpieczeń Społecznych z tych świadczeń, według przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.”;
- 9) w art. 16 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
- „1a. Opłaty, o których mowa w ust. 1, wynoszą 5% świadczeń wypłaconych z tego funduszu.”;
- 10) w art. 19 skreśla się pkt 2.

Art. 2. W okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 maja 2000 r. świadczenia z funduszu alimentacyjnego przysługują w wysokości bieżąco ustalanych alimentów, jednakże nie wyższej niż 30% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w III kwartale 1999 r., ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego do celów emerytalnych.

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2000 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

1001

USTAWA

z dnia 8 października 1999 r.

o zmianie ustawy o pomocy społecznej i ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych.

Art. 1. W ustawie z dnia 29 listopada 1990 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 1998 r. Nr 64, poz. 414, Nr 106, poz. 668, Nr 117, poz. 756 i Nr 162, poz. 1118 i 1126 oraz z 1999 r. Nr 20, poz. 170 i Nr 79, poz. 885) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2a w ust. 1 po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) osobie zatrudnionej — oznacza to osobę zatrudnioną w rozumieniu przepisów o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu oraz osobę prowadzącą działalność w rozumieniu przepisów o działalności gospodarczej,”;

2) w art. 27:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zasiłek stały przysługuje osobie zdolnej do pracy, lecz nie pozostającej w zatrudnieniu ze względu na konieczność sprawowania opieki nad dzieckiem wymagającym stałej pielęgnacji, polegającej na bezpośredniej, osobistej pielęgnacji i systematycznym współdziałaniu w postępowaniu leczniczym, rehabilitacyjnym oraz edukacyjnym, jeżeli dochód rodziny nie przekracza dwukrotnego dochodu określonego zgodnie z art. 4, a dziecko jest uprawnione do zasiłku pielęgnacyjnego.”,

b) w ust. 2 wyrazy „jeżeli dziecko to jest uprawnione do zasiłku pielęgnacyjnego” zastępuje się wyrazami „o którym mowa w ust. 1”;

c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

„2a. Zasiłek stały z tytułu sprawowania opieki nad dzieckiem, o którym mowa w ust. 1 i 2, nie przysługuje osobie:

1) której dziecko przebywa w całodobowym ośrodku rehabilitacyjnym lub innej placówce zapewniającej opiekę przez co najmniej 5 dni w tygodniu,

2) otrzymującej zasiłek dla bezrobotnych lub zasiłek przedemerytalny albo świadczenie przedemerytalne.

2b. W wypadku wystąpienia uzasadnionych wątpliwości dotyczących konieczności sprawowania stałej, bezpośredniej, osobistej opieki nad dzieckiem i jego pielęgnacji w zakresie uniemożliwiającym podjęcie zatrudnienia, kierownik ośrodka pomocy społecznej występuje do powiatowego zespołu do spraw orzekania o stopniu niepełnosprawności, określonego odrębnymi przepisami, w celu uzyskania opinii w sprawie.”,

d) w ust. 3a po wyrazach „zasiłku stałego i” dodaje się wyrazy „renty socjalnej, zasiłku stałego wyrównawczego, emerytury, renty, z wyłączeniem renty rodzinnej, a także”;

3) w art. 27a:

a) w ust. 4 wyrazy „posiadającej równocześnie uprawnienia do świadczeń z ubezpieczenia społecznego” zastępuje się wyrazami „otrzymującej rentę lub emeryturę”;

b) w ust. 5 po wyrazie „pracy” dodaje się wyrazy „lub dochód z działalności gospodarczej”;

4) w art. 31b:

a) w ust. 1 na końcu dodaje się wyrazy „lub otrzymuje emeryturę albo rentę”;

b) w ust. 3 na końcu zdania pierwszego dodaje się wyrazy „lub nie otrzymuje emerytury albo renty”;

c) w ust. 5 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się wyrazy „wydanego przez lekarza ubezpieczenia zdrowotnego.”;

d) w ust. 6 w pkt 1 wyrazy „przez okres niezbędny do spełnienia warunku do uzyskania prawa do emerytury” zastępuje się wyrazami „przez okres niezbędny do uzyskania 20-letniego w przypadku kobiet i 25-letniego w przypadku mężczyzn, okresu ubezpieczenia (składkowego i nieskładkowego)”;

e) w ust. 7 na końcu zdania pierwszego dodaje się wyrazy „w przypadku kobiet i 25 lat w przypadku mężczyzn”;